

ΠΑΡΑΦΡΩΝ Ή ΕΧΕΦΡΩΝ Ο ΣΥΛΛΟΓΙΣΜΟΣ;

«...διορίζοντας [η Ν.Δ. και το ΠΑΣΟΚ] πρωθυπουργό έναν μη εκλεγμένο, τεχνοκράτη, αλλά όχι πολιτικό, χωρίς καμία λαϊκή νομιμοποίηση». Απόφθεγμα του πρωθυπουργού μας. Αλλά η νομιμοποίηση δίνεται, κατά το Σύνταγμα της χώρας, από τη Βουλή. Ο Λουκάς Παπαδήμος (σε αυτόν αναφερόταν) την είχε με το παραπάνω από 255 βουλευτές. Όπως την έχει και ο Αλέξης Τσίπρας, έστω με κομμένη την ανάσα.

»Αν εννοούσε ότι ο λαός δεν τον εξουσιοδότησε ειδικώς, τότε ούτε ο ίδιος είχε και έχει λαϊκή εξουσιοδότηση. --Μα πώς το λες αυτό; --Να σου εξηγήσω: Εξουσιοδότηση, λαϊκή νομιμοποίηση, σημαίνει προφανώς λαϊκή πλειοψηφία. Στις τελευταίες εκλογές εψήφισαν ΣΥΡΙΖΑ 35,46% των έγκυρων ψηφοδελτίων. Αυτή είναι η τελείως παραπλανητική εικόνα που δίνουν τα επίσημα στοιχεία του Υπουργείου Εσωτερικών. Με βάση αυτά γίνεται κάθε αναφορά στη δύναμη των κομμάτων. Ακολουθεί η πραγματική αποτύπωση: Οι έχοντες δικαίωμα ψήφου κάτοικοι της Ελλάδος ήταν (με βάση την απογραφή του 2011) τον Σεπτέμβρη 2015 οκτώ εκατομμύρια (Συνολικός πληθυσμός 10,815 εκατ. μείον 911.929 ξένοι υπήκοοι μείον 1.901.000 ανήλικοι). Ο ΣΥΡΙΖΑ έλαβε 1.925.904 ως ποσοστό επί των εχόντων δικαίωμα ψήφου 24,07% ούτε ένας στους τέσσαρους. Πού λοιπόν η λαϊκή εξουσιοδότηση για ένα σημαντικό (αόριστο στις προεκλογικές του αναφορές) θέμα συνδεδεμένο με την ιστορία και την υπόσταση του έθνους; Και η λύση που εδόθηκε πολύ βιαστική υπό την καθοδήγηση του κ. Νίμιτς (Πιστεύω, δεν έχει ακόμα καταλάβει περί τίνος πρόκειται). Και πάλι ο αριθμός των κερδισμένων εδρών δεν έφτανε για τον σχηματισμό κυβερνήσεως. Η εφιαλτική (για την κοινή νοημοσύνη – common sense) εικόνα το βράδι των εκλογών ενός εναγκαλισμού δύο ακραίως αντίθετων ιδεοληψιών σε κατάσταση ενθουσιώδους μέθης εν όψει της μοργανατικής συζεύξεώς τους. Χωρίς καμία να προηγηθεί προγραμματική διαπραγμάτευση και συμφωνία. Να πληροφορηθούμε κι εμείς πού πάμε.

»Πού λοιπόν η λαϊκή νομιμοποίηση. Την δυνατότητα αποφάσεων την πάρεσχον, δυστυχώς, ένα κράτος ανίκανο για τα απλούστερα των πραγμάτων την κατάρτιση στοιχεωδώς αξιόπιστων εκλογικών καταλόγων. Και κάποιοι ανεύθυνοι, ανόητοι πολιτικοί με το αντιδημοκρατικό και ανήθικο “bonus” πενήντα (όχι μιας ή δύο) βουλευτικών εδρών στο πρώτο κόμμα.

»Και μια τελευταία παρατήρηση. Στην κυβέρνηση δεν έδωσε ψήφο εμπιστοσύνης η πλειοψηφία της Βουλής. Την έδωσε η Έλενα Κουντουρά ή η Κατερίνα Παπακώστα ατομικά ένας-ένας κάποιοι από τους άλλους ανεξαρτητοποιηθέντες βουλευτές. Εκλέχτηκαν ως υποψήφιοι συγκεκριμένου κόμματος με το οποίο τώρα βρίσκονται σε διάσταση. Εκλέχτηκαν σε πολυεδρικές εκλογικές περιφέρειες, άρα ως φορείς ιδεών και σχεδίων του κόμματος, του οποίου ήταν υποψήφιοι/ες. Οι Αθηναίοι π.χ. που εψήφισαν την Παπακώστα την εψήφισαν ως φορέα των ιδεών της Ν.Δ.. Ενός κόμματος, του οποίου ήταν γνωστή η θέση στο Μακεδονικό. Μακεδονία με επιθετικό προσδιορισμό στις τρεις ονομασίες: χώρας, ιθαγένειας, γλώσσας. Διαφορετική από αυτήν επέλεξε η βουλευτής. Άρα δεν μετέφερε λαϊκή άποψη

και θέληση. Χωρίς την ψήφο της (ή ενός/μιάς των άλλων) η κυβέρνηση θα είχε πέσει. Και η Συμφωνία των Πρεσπών θα ερχόταν προς ψήφιση από την επόμενη κυβέρνηση. Αυτή θα είχε και θα εξέφραζε πρόσφατη λαϊκή εντολή. Δεν θα εδίχαζε τον ελληνικό λαο. Ταύτα: και μη μου πεις πως γεροντο- παραλογίζομαι. Ο φίλος σου Νίκανδρος Γ.».

Υπερενενηκοντούτης ο Νίκανδρος. Κατάληξη του αντιγράψαντος: «Άμεσες [έξωθεν, σε χρόνο μηδενικό] και θερμές [καυτές] εκδηλώσεις υπέρ της κύρωσης της Συμφωνίας των Πρεσπών από την ελληνική βουλή καταγράφηκαν με την ολοκλήρωση της ψηφοφορίας.» (Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 26 Ιαν.). Από τους άρχοντες της Ευρώπης, της Αμερικής. Ακολούθησε, μέσα σε ώρες, πρόταση για επιβράβευση Τσίπρα και Ζάεφ με το βραβείο Νομπέλ Ειρήνης. Απονομή του ευρωπαϊκού βραβείου Κλάιστ.

Αλλά, ό γέγονε γέγονε. Και ο νούν νοείτω.

Φεβρουάριος 2019

Νικ. Λ. Γ. Λιναρδάτος